

Sygn. akt I CSK 156/15

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa M. M.
przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Zdrowia
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 4 września 2014 r., sygn. akt I ACa 937/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 180 zł
(sto osiemdziesiąt) tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 4 września 2014 r. oddalił apelację Skarbu Państwa - Ministra Zdrowia od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie ustalającego, że powód M. M. w dniu 26 listopada 2005 r. zaliczył z wynikiem pozytywnym egzamin specjalizacyjny z dziedziny urologii dziecięcej.

Pozwany wniósł skargę kasacyjną, w której żądał uchylecia wyroku Sądu Apelacyjnego i przekazania sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazał, że w sprawie istnieje potrzeba wykładni przepisów rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 20 października 2005 r. w sprawie specjalizacji lekarzy i lekarzy dentystów (Dz.U. Nr 213, poz. 1779).

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia takich przesłanek, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej skardze kasacyjnej wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparty został na przesłankach opisanych w art. 398⁹ § 1 pkt. 2 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia tego wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występują wskazane przesłanki, tj. potrzeba wykładni przepisów prawnych. W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

